

følgende skattepligtige Indtægter: 7 000 Kr., 5 000 Kr., 4 000 Kr., 6 800 Kr. og 7 000 Kr. Han krævede i 1926 10 000 Kr. og i 1927 16 912 Kr., han fik ved den sidstnævnte Lejlighed tilkendt 13 000 Kr. Her er Hr. R. R., der opgav følgende Indtægter for de samme Aar: 7 000 Kr., 6 800 Kr., 10 000 Kr., 13 000 Kr. og 16 300 Kr. Han krævede i 1926 20 000 Kr. og i 1927 39 370 Kr. og fik ved sidstnævnte Lejlighed tilkendt 38 000. Her er Hr. P. P., som opgav henholdsvis 4 096 Kr., 2 452 Kr., 3 000 Kr., 3 003 Kr. og 4 500 Kr. Han krævede i 1926 6 000 Kr., i 1927 34 648 Kr. og fik ved den sidstnævnte Dom tilkendt 33 200 Kr. Der er flere, men det er rart at have lidt Reserve til en anden Gang, jeg nøjes derfor ved denne Lejlighed med disse.

Ingen Mennesker kan forstaa, at det er muligt, at der kan være saa overordentlig stor Erstatningspligt til de Mennesker, der har haft saa smaa Indtægter i de Aar, der er gaaet forud for dem, for hvilke de faar deres Erstatning.

Men ud af denne Diskussion har der rejst sig en anden, fordi jeg i Anledning af denne Kolindsund-Affære paa ny har gjort opmærksom paa, at der er et ganske mærkværdigt Forhold her i Landet med Hensyn til at unddrage sig at betale Skat. Overfor mine kritiske Bemærkninger har baade det ærede Medlem Hr. Pinstrup og den højtærede Finansminister gjort en Antikritik gældende, men den hviler rigtignok paa et meget skrøbeligt Grundlag, thi baade det ærede Medlem og den højtærede Minister skelner ikke, hvor der skal skelnes.

Jeg har ikke et eneste Øjeblik talt om, hvilke Samfundsklasser der *ønsker* at unddrage sig at betale Skat af de rette Indtægter. Hvad den Ting angaar, har jeg tidligere udtalt, at jeg tror, alle Mennesker der i det væsentlige er ens. Hvis man er i Stand til at unddrage sig at betale de Skatter, man virkelig skylder Samfundet, tror jeg, der er den samme Tilbøjelighed fordelt over alle Samfundsklasser. Men det er slet ikke det, Striden staar om. Det, Striden staar om, er, hvem der *faktisk* er i Stand til at unddrage sig den rigtige Forpligtelse til at betale Skat.

For at belyse dette Spørgsmaal har jeg fremdraget de Undersøgelser, som den højtærede Minister selv stadig har Ansvaret for, naar han er Finansminister, Landsoverskatteraadets Undersøgelser, og overfor det Materiale, der kommer fra en saa højt autoritativ Kilde som den højtærede Finansminister, kan det da ikke nytte noget at komme med et andet Materiale fra samme

Kilde; det kan dog ikke nytte noget at argumentere imod mig med Tal, den højtærede Finansminister oplæser, som jeg ikke har kendt den mindste Smule til, da jeg fremsatte mine Bemærkninger. Jeg maa holde mig til, hvad der foreligger fra Finansministerens Side, og jeg skal tillade mig til Supplering af, hvad jeg tidligere har meddelt, at oplæse Resultaterne en Række Kvartaler igennem.

I Januar Kvartal 1924 var Forholdet det, at der iblandt 243, som maatte give Tilbud, var 185 Landmænd; deraf var de 179 Gaardmænd, og disse Landmænd betalte i alt 908 000 Kr. April Kvartal 1924: af 414 var 250 Landmænd, Godsejere, Proprietærer, Forpagtere og Gaardmænd, men Gaardmændene udgjorde i alt 240, og disse Landmænd maatte betale 750 000 Kr. til sammen. Juli Kvartal 1924: den højtærede Finansminister opgiver gennem sine Embedsmænd, at der var 276, der maatte give Tilbud; af dem var 166 Landmænd og af disse igen de 160 Gaardmænd, og de maatte betale 400 000 Kr.

Jeg tror, ærede Medlemmer vil indrømme mig, at det er ikke mærkeligt, at saadanne Tal vækker en vis Forbavselse hos alle de Skatteydere, der maa betale Skat af hver eneste Øre, de tjener, hvad enten det kommer deraf, at de er retskafne Mennesker, som godvilligt opgiver, hvad de tjener, eller det kommer deraf, at de er pengelønnede, saa de ikke kan undgaa at opgive, hvad de tjener, eller de er pligtige at føre Bøger, saa det er let at kontrollere, hvad de tjener.

Vi gaar videre, vi tager Landsoverskatteraadets Meddelelser for 1926. Januar Kvartal: i dette Kvartal er af alle dem, der rammes, 57,5 pCt. Landbrugere, og de betaler 48 pCt. af det hele Beløb; April Kvartal 1926: 48,8 pCt. er Landbrugere, og de betaler 51 pCt. af det hele Beløb; Juli Kvartal: 45,6 pCt. er Landbrugere og betaler 37,6 pCt. af det hele Beløb; endelig Oktober Kvartal: 43,2 pCt. er Landbrugere, som betaler 62,25 pCt. af Summen.

Det stemmer jo med de Oplysninger, jeg har givet for 1927. Enhver kan se, at det er sagligt rigtigt, hvad jeg har sagt, at Landbrugerne indtager en særlig fremragende Plads i denne Kategori af Medborgere, og det gør de til Trods for, at de er et saa ringe Antal i Forhold til Landets samtlige Antal Skatteydere. Og her spiller det ikke den allerringeste Rolle, hvad den højtærede Finansminister har anført for at undskylde, at der jo er saa mange, som ikke kan andet end opgive deres rigtige Indtægt.